

“સને ઈ-મહેશીલ” વર્ષ : બે અંક : બાવન જુન ૪, ૨૦૦૬

તળગુજરાતથી દુર, દરીયાપાર વસવા છતાં ગુજરાતી સાહીત્યની સાધના કરતા સર્જકોની કૃતીઓની સને ઈ-મહેશીલ ‘વિદેશ-સર્જનોત્સવ’ ઉજવવાનું નક્કી થયું અને સ્નેહી શ્રી. હરનીશભાઈ જાનીએ એના સંપાદનની સઘળી જવાબદારી સહર્ષ સ્વીકારી એનાથી વધારે રૂકું શું? સૌ સાહીત્યસર્જકોનો અને ભાઈ હરનીશ જાનીનો ખુબ ખુબ આભાર.. તો ઉત્સવના પ્રારંભે જ માણો અમેરીકાસ્થીત ડૉ. નીલેશ રાણાનું એક રૂપકહું કાવ્ય અને રાધેશયામ શામણીનો સાભાર આસ્વાદ..

સર્જકમીત્રોનાં સુચનો આવકાર્ય, આગહ પણ ખરો જ; સુચનો તથા પોતાની કૃતી હરનીશભાઈને મોકલવા વીનંતી: harnish5@yahoo.com

૦૫૦૫૦

શ્યામ ગગનમાંથી શુભનું અવતરણ

હીમવષ્ણ

--ડૉ. નીલેશ રાણા

ધવલ આભ, ધવલ હવા, ધવલ ધવલ છે ધરતી
હીમવષ્ણના દુંઘટમાં, પળપળ નીશારાણી ખરતી.
વેરાયો છે ચંદ્ર ધરા પર આજે લાખો કટકે
કે ચાંદીસમ યાદો તારી મારે આંગણો ભટકે.
વૃક્ષો આજે વૃદ્ધ થયાં, હાજો થઈ ગઈ ધોળી
કે નજરોના આસવમાં, કોઈ ગયું ચાંદની ધોળી.
આજ હીમાલય પીગળીને બનતો દુધીયો સાગર
કે ગોકુળમાં છલકતી ગોપીની ગોરસ ગાગર.
સ્તનપાન કરી હસતાં બાળકના હોઠે દુધની આંઈ
કે પ્રીયે તારા સ્મીત કેરી હરખાતી પરછાઈ.
કૃષ્ણ આભેથી ઉત્તરી રાધારાણી રાસ રમે
અહો ભાગ્ય! અલૌકિક દશ્ય, કહો હવે શું ગમે?

--ડૉ. નીલેશ રાણા ncrana@hotmail.com

આસ્વાદ

હીમ પડે એટલે લોક ઘણું ઢરી જાય, થીજી જાય કહો કે નીછીય થઈ જાય; પણ સર્જકચેતના માટે કોઈ પણ પરીસ્થીતી ઉદ્દીપક ક્યારે બને તે નક્કી ના કહેવાય. અહીં ‘હીમવષ્ણ’ ચીતમાં કેવાં કેવાં પરીસ્પન્દનો અને તદનુસારી ભાવ-કલ્યનો વેરી જાય છે!

પ્રારમ્ભની બે પંક્તીઓ પરથી અંદાજ આવે છે કે કશુંક સર્જનાત્મક સ્કુરણ થયું છે. પ્રથમ કહીમાં ‘ધવલ’ શબ્દનો ચારચાર વાર થયેલો વીનીયોગ આભ-હવા-ધરતીને સાંકળીને આવ્યો અને

એમાંય ધરતી સંબંધે તો બજે વાર ધવલ-ધવલનો પ્રયોગ થયો એથી કૃતીપાઠ વખતે જ ભાવક હીમધવલ વણની અનુભૂતિમાં ઘેરાઈ-ધૂંટાઈ જાય. પણ કાવ્યત્વ તો બીજી કરીમાં સીદ્ધ થયું છે : ‘હીમવણના ધૂંઘટમાં, પળ પળ નીશારાણી ખરતી’. અહીં રાતના સમયે કવીના માનસમાં કેવું મનોહર દશ્ય-કલ્પન પ્રગટ્યું છે!

હીમવણને ધૂંઘટ રૂપે ‘પળ પળ’ની નોંધ સાથે ખરતી જતી નીશારાણીની કલ્પનામાં પ્રયોજ કવીએ નીજી કૌશલનો પરચો કરાવ્યો છે. ધૂંઘટની આહશમાં ખરતી નીશાનું નીરુપણ કવીની - કલાકશીશી- અવરૂપાસને તાદેશ કરે છે.

હીમવણ થતાં બાપડા ચન્દ્રની દશા દયનીય દશ્ય રચે છે, લાખો કટકામાં ધરા પર ચન્દ્ર વેરાયો છે, છીન્નભીન્ન થયો છે; પણ ત્યારે કાવ્યનાયક, ચાંદના સાહચર્ય સાથે ચાંદીને જોડી પોતાના પાંગણમાં પ્રીયાની યાદોને ભટકતી ભાળી રહ્યો છે.

હીમવણ હોય કે ચાંદની વરસતી હોય, અભીવૃદ્ધી અને ક્ષય તો પ્રકૃતીના ક્ષેત્રે રોણ્ણી સહજ ઘટના છે.

-રાધેશ્યામ શર્મા

કવીપરીચ્ય

પાંત્રીસ વરસથી અમેરીકામાં રહેતા **ડૉ. નીરેશ રાણી** વ્યવસાયે તબીબ હોવા છતાં હંદ્યથી સર્જક છે. એમની સંવેદનશીલતા અને શાલીનતા તેમના સાહીત્યમાં પ્રગટ થાય છે. એમનાં કાવ્યોમાં અજુતા છલકાય છે. વાચકો એમનાં કાવ્યો માણે છે.

એમનો વાતાસંગહ ‘અનામીકા’ તેમ જ નવલકથાઓ ‘વર્તુળના ખુણા’ અને ‘પોઈન્ટ ઓફ નો રીટન’માં તેમણે માનવસ્વભાવ અને અમેરીકાસ્થીત ગુજરાતીઓની પારીવારીક અને સમાજ સમસ્યાઓની અદ્ભુત ગુંથણી કરી તેને કલારૂપ અર્પું છે.

..હરનીશ જાની harnish5@yahoo.com

‘સન્દેશ-મહેશ્વિલ-52’ માટે ‘ઉત્તમાજોહણી’ અને ‘વીજ્યા’ ફોન્ટમાં અક્ષરાંકનઃ

uttamgajjar@hotmail.com